

g) izkrivljanje trditev in dokazov ter obrazložitev, ki je neložna in v protislovju s sodno prakso Skupnosti na področju povračila nepremoženjske škode. Sodišče prve stopnje za zavrnitev predloga za povračilo škode v zvezi s kršitvijo načela razumnega trajanja upravnega postopka ali kršitve nalog nadzora Komisije ne bi smelo uporabiti trditev, ki se nanašajo izključno na izključitev ali ne-dodelitev javnih naročil blaga.

(¹) Sodba z dne 27. januarja 2000 v zadevi Mulder in drugi proti Svetu in Komisiji (združeni zadevi C-104/89 in C-37/90, Recueil, str. I-203).

(²) Sodba z dne 9. novembra 2006 v zadevi Agraz in drugi proti Komisiji (C-243/05 P, ZOdl., str. I-10833).

Tožba, vložena 14. novembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Češki Republiki

(Zadeva C-496/07)

(2008/C 37/03)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Rozet in M. Šimerdová, zastopnika)

Tožena stranka: Češka Republika

Predlogi tožeče stranke:

Komisija Sodišču predlaga, naj:

- Ugotovi, da Češka republika, s tem da češka nacionalna zakonodaja določa, da delovno mesto kapitana ladje, ki pluje pod češko zastavo, lahko zasedajo zgolj češki državljani, ni izpolnila obveznosti iz člena 39 Pogodbe ES;
- Češki Republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija tožbo utemeljuje z naslednjimi tožbenimi razlogi:

Češka nacionalna zakonodaja (zákon č. 61/2000 Sb; zakon št. 61/2000) upravljavcu ladje nalaga obveznost, da zagotovi, da je poveljnik ladje, ki pluje pod češko zastavo, češki državljan.

Komisija Evropskih skupnosti meni, da je ta jasna in povsem brezpogojna zahteva po češkem državljanstvu v nasprotju z ugotovitvami Sodišča Evropskih skupnosti v zadevah C 405/01 (¹) in C-47/02 (²). Komisija se sklicuje zlasti na ugotovitve iz točke 44 sodbe C-405/01 in točke 63 sodbe C-47/02.

Zahteva češke ureditve, da mora biti poveljnik ladje češki državljan, je absolutna. Upoštevne določbe češke ureditve ne upoštevajo načina in obsega, v katerem poveljnik ladje dejansko izvaja svoja javna pooblastila, kot to zahteva zgoraj navedena sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti. Zgolj dejstvo, da češka ureditev poveljnikom ladij, ki plujejo pod češko zastavo, podeljuje javna pooblastila, ne upravičuje uporabe izjeme od prostega pretoka delavcev iz člena 39(4) ES.

Komisija Evropskih skupnosti meni, da mora Češka republika nacionalno zakonodajo uskladiti s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti, ne glede na dejstvo (kot trdi Češka republika), da trenutno ni ladij, ki bi plule pod češko zastavo.

(¹) Sodba Sodišča z dne 30. septembra 2003 v zadevi Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española proti Administración del Estado, C-405/01, Recueil, str. I-10391, ki obravnava špansko zakonodajo glede zahteve po španskem državljanstvu za delovno mesto kapitana oziroma drugega oficirja ladij, ki so plule pod špansko zastavo.

(²) Sodba Sodišča z dne 30. septembra 2003 v zadevi Albert Anker, Klaas Ras a Albertus Snoek proti Zvezni Republiki Nemčiji, C-47/02, Recueil, str. I-10447, ki obravnava nemško zakonodajo glede zahteve po nemškem državljanstvu za delovno mesto kapitana ladij, ki so plule pod nemško zastavo in so bile namenjene „mali priobalni plovbi“ (Kleine Seeschiffahrt).

Pritožba, ki jo je vložila Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) 19. novembra 2007 zoper sklep Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 17. septembra 2007 v zadevi, Territorio Energia Ambiente SpA proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-175/07

(Zadeva C-500/07 P)

(2008/C 37/04)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) (zastopnika: E. Coffrini in F. Tesauro, odvetnika)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- sklep Sodišča prve stopnje, ki je predmet te pritožbe, naj se v celoti razveljavi in/ali naj spremeni z ustrezno odločbo.
- sprejmejo naj se predlogi, podani v postopku na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Z odločbo Komisije z dne 5. junija 2002 ⁽¹⁾, ki se nanaša na državno pomoč v zvezi z davčnimi olajšavami in subvencioniranimi posojili, ki jih je Italija dodelila v korist javnih storitvenih podjetij z večinskim javnim kapitalskim deležem, je bila davčna oprostitvev, ki je določena v členu 3(70) zakona št. 549/1995 in v členu 66(14) uredbe-zakona št. 331/1993, kot je bila spremenjena v zakon in s poznejšimi spremembami, v korist delniških družb z udeležbo javnega kapitala, ki izvajajo lokalne javne službe, razglašena za državno pomoč, ki ni združljiva s skupnim trgom. Odločba Komisije se ni nanašala na posamezne družbe, ampak na družbe, ki so bile ustanovljene v skladu s členom 22 zakona št. 241/1990 z večinsko udeležbo javnega kapitala. Zato ta odločba ni bila vročena nobeni družbi (in tudi ne pritožnici), saj v njej naslovniki niso bili izrecno navedeni. Italija je z uredbo-zakonom št. 10 z dne 15. februarja 2007 zgoraj navedeno odločbo izvršila in je za izterjavo pooblastila davčni urad. Tako je 29. marca 2007 davčni urad Manzova poslal družbi pritožnici zahtevek za plačilo glavnice v višini 1 748 289,75 eurov, skupaj z obrestmi v višini 912 180,64 eurov.

Vendar pa družba pritožnica ni družba z večinskim deležem javnega kapitala, ampak je v celoti javna, tako da „ugotovitve in odločba Komisije“ zanjo ne veljajo.

Pritožnica je pristojna in-house za lokalne javne službe, upravljanje katere je prej občina Mantova zaupala podjetju v lasti občine (ASM), ki se je v skladu z zakonom št. 127/87 preoblikovalo v družbo pritožnico.

Pritožnica upravlja javne službe v monopolni ureditvi predvsem na lokalnem področju, ne da bi pri tem vplivala na svobodno konkurenco, saj ni trga.

Družba s 100 % javnim kapitalom je posredni organ občin družbenic, ki so dejanske prejemnice finančne pomoči, ki jo izpodbija Komisija.

Zato finančna oprostitvev, odobrena pritožnici, zaradi objektivnih in subjektivnih razlogov ne more biti opredeljena kot nezakonita državna pomoč, v nasprotju z določbami člena 87 Pogodbe.

Zato je bila pred Sodiščem prve stopnje vložena tožba zoper zgoraj navedeno odločbo Komisije. Vpisana je bila pod opravično številko T-175/07 in dodeljena četrtemu senatu. Odločitev v tej zadevi je bila izdana kot sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 2007, s katerim je bila tožba razglašena za nedopustno, saj ni bil spoštovan rok, določen v členu 230, peti odstavek, ES, ki določa, da je treba tožbo za razglasitev ničnosti vložiti v dveh mesecih od objave izpodbijanega akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj zvedel, v skladu s členom 102(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

Pritožnica zatrjuje, da je ta trditev neutemeljena, tudi glede na sodbe z dne 17. septembra v zadevi Philip Morris Nizozemska

1980, 730/79 ⁽²⁾; z dne 14. novembra 1984 v zadevi Intermills, 323/82 ⁽³⁾; z dne 12. decembra 1996 v zadevi Air France, T-358/94 ⁽⁴⁾ in predvsem na sodbo tretjega senata Sodišča z dne 23. februarja 2006 v združenih zadevah Atzeni in drugi, C-346/03 ⁽⁵⁾, zaradi česar naj bi bila v pritožbi zahtevana sprememba sklepa.

Tožba pred Sodiščem prve stopnje je bila namreč vložena takoj, ko je družba pritožnica izvedela, da je med naslovniki odločbe Komisije, in sicer takrat, ko je od davčnega urada prejela zahteve za plačilo.

Sklep Sodišča prve stopnje se izpodbija tudi zato, ker je v njem napačno uporabljen člen 225 Pogodbe.

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije bi se namreč moral obravnavati skupaj z zahtevo, da se ta odločba na pritožnico ne nanaša, sprememba sklepa na prvi stopnji pa se zahteva tudi glede na ugotovljeno nepristojnost *ratione materiae* Sodišča prve stopnje.

⁽¹⁾ UL 2003, L 77, str. 21.

⁽²⁾ Recueil, 1980, str. 2671.

⁽³⁾ Recueil, 1984, str. 3809.

⁽⁴⁾ Recueil, 1996, str. II-2109.

⁽⁵⁾ ZOdl., 2006, str. I-6159.

Pritožba, ki jo je vložila S.A.B.A.R. SpA 19. novembra 2007 zoper sklep Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 17. septembra 2007 v zadevi S.A.B.A.R. SpA proti Komisiji evropskih skupnosti, T-176/07

(Zadeva C-501/07 P)

(2008/C 37/05)

Jezik postopka: italijanshina

Stranki

Pritožnica: S.A.B.A.R. SpA (zastopnika: E. Coffrini in F. Tesaro, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija evropskih skupnosti

Predloga pritožnice:

- sklep Sodišča prve stopnje, ki je predmet te pritožbe, naj se razveljavi in/ali spremeni v celoti z ustrezno odločbo;
- sprejmejo naj se predlogi, podani v postopku na prvi stopnji.